

dermed staar i Forbindelse, Nr. 271. Mindretallet maa mod disse Forslag gøre den Indvending, at de til Dels ere overflødige og til Dels kunne medføre, at man udsætter sig for at komme bort fra Anklageprincippet. De ere for det første overflødige, idet jeg ikke ser rettere, end at Lovforslaget i saa vidt Omfang, man kan forlange, giver Adgang til at stille saadanne enkelte Spørgsmaal, som der er Tale om i Nr. 270; jeg skal henvise til §§ 821, 822, 879 og 911. Det fremgaar ganske tydeligt af disse Paragraffer, at Meningen med Afhøringen for Dommeren ikke blot er, at der gives den sigtede Lejlighed til at give en sammenhængende Forklaring, men at der godt kan rettes en Række enkelte Spørgsmaal til ham, hvis der dertil er Anledning. Mindretallet kan derfor ikke se, at det paa nogen Maade er nødvendigt at gøre en saadan Tilføjelse, som Flertallet har foreslaaet. Og vi kunne ikke værgе os imod en vis Frygt for, at Tilføjelsen kan blive forstaaet som en Antydning af, at der kan være Grund for Dommeren til at gaa over til Afhøring om enkelte Punkter i Sagen. — Noget lignende gælder Ændringsforslaget under Nr. 271. Den ærede Ordfører henviste til, at denne Tilføjelse særlig vilde blive til den sigtedes Gunst, at det særlig var til sigtedes Gunst, at Dommeren gør ham opmærksom paa, at hans Tavshed kan fortolkes mod ham. Det er imidlertid ganske, som man tager det. Under Forundersøgelsen vil det efter Omstændighederne kunne være til sigtedes Gunst. Det kan være heldigt, at Dommeren gør ham opmærksom paa, at der er et Punkt, han ikke har udtalt sig om, og at det kan skade hans Stilling i Sagen, at dette Punkt ikke bliver klaret fra hans Side. Men det kan ogsaa under Forundersøgelsen virke til sigtedes Skade. Og komme vi dernæst til Domsforhandlingen — den Paragraf, der her omhandles, gælder nemlig lige saa vel Forundersøgelsen som Domsforhandlingen — særlig for Nævninger, er der for mig ingen Tvivl om, at det meget let kan blive et Moment af stor Betydning til sigtedes Skade, at Dommeren, Retsformanden, gør den Bemærkning, at sigtede ikke har udtalt sig om et bestemt Punkt. Det er en Hovedgrundsaetning i den akkusatoriske

Proces, at Tavshed ikke er et Bevismiddel mod den sigtede, men det vil vistnok ikke kunne undgaas, at Nævningerne let lade sig vildlede af en saadan Bemærkning fra Formandens Side, naar den ikke bliver besvaret paa en for dem tilfredsstillende Maade fra sigtedes Side. Endvidere maa det ogsaa bemærkes, at Flertallets Forslag baade under Forundersøgelsen og Domsforhandlingen uundgaelig vil komme til at øve et vist Pres paa sigtede. Der er jo her Tale om en offentlig Forhandling, og naar han under denne offentlige Forhandling gøres opmærksom paa, at der er et bestemt Punkt, han ikke har omtalt, og at det kan fortolkes mod ham, kan jeg ikke tro andet, end at det i mange Tilfælde vil virke som et Pres paa ham til at afgive Forklaring derom.

Jeg gaar derefter over til Ændringsforslag Nr. 272 angaaende Anholdelse. Flertallet foreslaar her, at nogle Ord i § 826 skulle udgaa. Denne Paragraf handler om Betingelserne for Anholdelse fra Politiets eller private Side. Den Bestemmelse, der her er Tale om, angaar saadanne Personer, som træffes under Udførelsen af en offentlig Forfølgning undergiven, strafbar Handling. Lovforslaget sætter som Betingelse for Anholdelse, at de ikke ville afstaa fra deres forbryderiske Virken, men Flertallet mener, at dette bør udgaa. De Personer, der her er Tale om, ere bosiddende Personer, om hvem der kan skaffes Oplysning. Paragraffen skelner mellem to Klasser af Personer, de, der omhandles i § 824 Nr. 1, og andre, de, der omhandles i § 824, 1, ere Omstrejfer, fremmede og ubekendte, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelig Oplysning haves eller kan fremskaffes. Hvis man altsaa tænker sig, at en bosiddende Mand begaar en Politiforseelse, og der ikke er nogen Tvivl om, hvem han er og hvor han bor, forekommer det ikke mig, at der er nogen Grund til at anholde ham; der er tilstrækkelig Sikkerhed for, at han kan drages til Ansvar, og der vil i Reglen ikke være nogen som helst Grund til at antage, at han vil unddrage sig dette Ansvar. Mindretallet mener, at man paa dette Punkt bør blive staaende ved Kommissionens Forslag, og altsaa udelukke Anholdelse i saadanne Tilfælde, hvor der